

Sygn. akt I C 2600/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

24 czerwca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Maria Kruźlak

Protokolant Maja Foremny

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 czerwca 2015 roku w Ś.

sprawy z powództwa E. S.

przeciwko (...) SA w S.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) SA w S. na rzecz powoda E. S. kwotę 7.560 złotych (słownie: siedem tysięcy pięćset sześćdziesiąt złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 1 października 2014 roku do dnia zapłaty,

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.595 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 2600/14

UZASADNIENIE

Powód E. S. w pozwie przeciwko pozwanemu (...) S.A. w S. domagał się zasądzenia kwoty 7.560 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 1 października 2014 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu.

W uzasadnieniu podał, że w dniu 21 maja 2014 roku na drodze nr (...) pomiędzy miejscowościami J. i R. miał miejsce wypadek drogowy. W czasie wyprzedzania motocyklista nie zachował należytej ostrożności i zderzył się z prawidłowo jadącym samochodem P. (...) kierowanym przez powoda. Samochód powoda uległ zniszczeniu, a szkoda została przez pozwanego jako ubezpieczyciela sprawcy zakwalifikowana jako szkoda całkowita. Z tego tytułu wypłacono powodowi stosowne odszkodowanie w dniu 29 września 2014 roku. W okresie od 24 maja 2014 roku do 28 maja 2014 roku powód wynajmował samochód zastępczy w firmie wskazanej przez pozwanego ze stawką 190 zł na dobę i za ten okres uzyskał od pozwanego zwrot koszu wynajmu. W okresie od 4 czerwca 2014 roku do 26 sierpnia 2014 roku powód wynajmował samochód osobowy S. (...) ze stawką czynszu 90 zł na dobę i z tego tytułu uiścił czynsz w kwocie dochodzonej pozwem. Pozwany odmówił wypłaty odszkodowania. Konieczność najmu samochodu zastępczego według powoda wynika z faktu, że mieszka na wsi i samochód potrzebny mu jest do normalnego funkcjonowania.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa. Nie kwestionując swojej odpowiedzialności z tytułu szkody wyrządzonej powodowi wskutek zdarzenia komunikacyjnego z dnia 21 maja 2014 roku, zarzuciła, że powód nie wykazał, że samochód był mu potrzebny a konieczność jego posiadania nie może wynikać tylko z samego faktu zamieszkiwania na wsi. Ponadto pozwany podniósł, że już w dniu zdarzenia powód miał świadomość, że zakres uszkodzeń jest tak znaczny, że koszt naprawy jego auta przenosiłaby jego wartość. Winien więc już wówczas podjąć kroki w celu kupna innego samochodu w miejsce uszkodzonego. Skoro posiadał środki na zapłatę gotówką czynszu najmu pojazdu, to mógł przeznaczyć je na zapłatę ceny. Pozwany nie kwestionował stawki najmu 90 zł za dobę.

Ustosunkowując się do zarzutów zawartych w odpowiedzi na pozew, powód wskazał, że korzysta z samochodu w celach prywatnych, to jest wyjazdu na zakupy, odwiedzin znajomych. Po wypadku leczył się i korzystał z zabiegów

rehabilitacyjnych, na które również dojeżdżał samochodem. Brat powoda zaproponował mu pożyczkę kwoty na zakup samochodu, ale pieniądze mógł przekazać pod koniec sierpnia 2014 r. Z tego powodu umowa najmu obejmowała okres do 26 sierpnia 2014 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Bezspornym w sprawie jest, że samochód powoda uległ całkowitemu uszkodzeniu w wypadku komunikacyjnym, którego sprawca ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Pozwany wypłacił powodowi odszkodowanie za uszkodzony samochód w dniu 29 września 2014 roku. Ponadto pozwany zwrócił powodowi kwotę 2.024 zł tytułem kosztu wynajmu samochodu zastępczego przez okres od 24 maja 2014 roku do 3 czerwca 2014 roku. Jednocześnie pismem z dnia 29 września 2014 roku pozwany odmówił wypłaty dalszej kwoty uiszczonej przez powoda tytułem najmu auta zastępczego, mimo wezwania skierowanego do pozwanego w dniu 17 września 2014 roku.

Powód mieszka we wsi G., odległej 8 km od większej wsi R.. Wieś powoda ma połączenie autobusowe z innymi miejscowościami, kursy są jednak rzadkie. Przed wypadkiem z dnia 21 maja 2014 roku powód korzystał w codziennym życiu z samochodu. Po zakończeniu najmu auta zastępczego wskazanego przez pozwanego, powód został bez samochodu. Z powodu odniesionych w wypadku obrażeń i uszkodzeń ciała powód wymagał leczenia i rehabilitacji. Z uwagi na odległe terminy i niewielki zakres świadczeń leczniczych dostępnych w pobliżu miejsca zamieszkania, zdecydował się leczyć poza R., to jest w J., L., W., W.. Potrzebował samochodu, a nikt z rodziny i przyjaciół nie mógł mu zaoferować pomocy czy to poprzez użyczenie auta czy też poprzez pożyczanie pieniędzy na jego nabycie. Powód miał niewielkie oszczędności, które w części przeznaczył na prywatne leczenie. Koleżanka powoda, będąca córką świadka K. D. (1), zasugerowała powodowi, że jej ojciec mógłby mu wynająć swój samochód.

Dowód: zeznania powoda – k. 65, zaświadczenia lekarskie, faktury – k. 42 - 49

Powód zwrócił się do K. D. (1) z pytaniem o możliwość zawarcia umowy najmu samochodu. Łączy ich znajomość z racji zamieszkiwania w tej samej miejscowości, ale są wobec siebie osobami obcymi. K. D. (1) jest nauczycielem. W jego rodzinie są dwa samochody, a na czas wakacji wystarczający jest jeden. Zgodził się na najem, widząc w tym także możliwość zarobienia. To on zaproponował kwotę 90 zł za dobę po uprzednim sprawdzeniu jak kształtują się rynkowe stawki czynszu najmu pojazdów. Ustalił z powodem, że umowa trwać będzie do czasu zakupu przez powoda innego samochodu. Termin jej zakończenia miał być określony przez powoda.

Dowód: zeznania świadka K. D. (1) – k. 64v. - 65

W dniu 4 czerwca 2014 roku powód zawarł z K. D. (1) umowę najmu samochodu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Czynsz najmu określono na kwotę 90 zł za dobę.

Dowód: umowa najmu – k. 7

Powód zapłacił K. D. (1) z tytułu najmu samochodu kwotę 2.430 zł za okres od 4 czerwca 2014 roku do 30 czerwca 2014 roku. Za lipiec 2014 r. zapłacił 2.790 zł a za okres od 1 sierpnia 2014 r. do 26 sierpnia 2014 r. – 2.340 zł. Odbiór tych sum wynajmujący poświadczył stosownymi oświadczeniami z dnia 1 lipca 2014 r., 1 sierpnia 2014 r. i 27 sierpnia 2014 r. Ponadto wynajmujący odprowadził podatek od tych dochodów.

Dowód: oświadczenia – k. 8 – 10, zeznania świadka K. D.

Brat powoda zaoferował mu pomoc poprzez pożyczanie pieniędzy na zakup samochodu, zastrzegając, że będzie dysponować środkami pod koniec sierpnia 2014 r. Kiedy powód otrzymał pożyczkę od brata, zawiadomił K. D. (1) o zakończeniu najmu. Wtedy strony wpisały w umowie datę jej zakończenia, to jest 26 sierpnia 2014 r.

Dowód: zeznania powoda i świadka K. D.

Powód sprzedał resztki pojazdu uszkodzonego w dniu 1 lipca 2014 r. Po kilku dniach poszukiwań, kupił używany samochód marki M. za kwotę 19.600 zł.

Dowód: zeznania powoda, umowa sprzedaży – k. 50, faktura – k. 51

Powód skierował do pozwanego wezwanie do zapłaty kwoty 7.560 zł stanowiącej równowartość uiszczzonego czynszu najmu samochodu w piśmie z dnia 17 września 2014 r. w tym zakresie pozwany odmówił wypłaty odszkodowania.

Dowód: pismo – wezwanie do zapłaty – k. 11, pismo – k.12, akta szkody

Sąd zważył:

Powód opiera swoje żądanie wobec strony pozwanej na przepisie art. 822 § 1 k.c. regulującym zasady odpowiedzialności ubezpieczyciela wynikające z zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej a stanowiącym, że ubezpieczyciel zobowiązany jest do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Szkodę, której naprawienia dochodzi powód w pozwie należy uznać za pozostającą w związku adekwatnym z wypadkiem komunikacyjnym spowodowanym z wyłącznej winy motocyklisty ubezpieczonego u pozwanego. W wyniku tego wypadku samochód powoda uległ całkowitemu uszkodzeniu a koszt naprawy przekroczyłby wartość pojazdu.

Odpowiedzialność posiadacza pojazdu regulują przepisy art. 436 § 1 k.c. w zw. z art. 435 § 1 k.c. Brzmienie tych przepisów nakazuje stosować odpowiednio do pojazdów mechanicznych zasady dotyczące przedsiębiorstwa lub zakładu wprawianego w ruch za pomocą sił przyrody. Tym samym na mocy tych przepisów samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody ponosi odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch tego środka, chyba że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności.

Podstawa odpowiedzialności pozwanego wobec poszkodowanego powoda wynika z przepisów ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.2013.392 j.t). Zgodnie z art. 34 ust. 1 tej ustawy z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia.

Pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności co do zasady i naprawił szkodę przez zapłatę sumy stanowiącej równowartość samochodu przed wypadkiem pomniejszoną o wartość pozostałości oraz zwrócił należność za najem pojazdu zastępczego do dnia 3 czerwca 2014r. W sprawie kwestią sporną był celowość najmu pojazdu zastępczego na dalszy okres blisko 3 miesięcy, przy czym pozwany nie miał zastrzeżeń do wysokości stawki czynszu najmu.

Zgodnie z treścią art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Artykuł 361 § 2 k.c. przewiduje także odpowiedzialność zobowiązanego za straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Brzmienie tego przepisu pozwala przyjąć, zgodnie z poglądami wyrażonymi w orzecznictwie Sądu Najwyższego, istnienie zasady pełnego odszkodowania. Odnosząc ją do reguł odpowiedzialności ubezpieczyciela, należy zgodzić się ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, że w ramach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkodę powstałą w związku z ruchem pojazdów ubezpieczyciel odpowiada wobec poszkodowanego w pełnym zakresie, w granicach adekwatnego związku przyczynowego, z ograniczeniem jedynie kwotowym do przewidzianej sumy gwarancyjnej (tak np. uchwała SN z dnia 13 marca 2012 r., III CZP 75/11, OSNC 2012, nr 7-8, poz. 81).

W uchwale z dnia 17 listopada 2011 r. w sprawie III CZP 5/11, Sąd Najwyższy wyraził pogląd, że odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego; nie jest ona uzależniona od niemożności korzystania przez poszkodowanego z komunikacji zbiorowej. Stanowisko to Sąd Najwyższy konsekwentnie podtrzymuje, m.in. w uchwale z dnia z dnia 22 listopada 2013 r. w sprawie III CZP 76/13, stanowiącej, że odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego w okresie niezbędnym do nabycia innego pojazdu mechanicznego, jeżeli odszkodowanie ustalone zostało w wysokości odpowiadającej różnicy pomiędzy wartością pojazdu mechanicznego sprzed zdarzenia powodującego szkodę, a wartością pojazdu w stanie uszkodzonym, którego naprawa okazała się niemożliwa lub nieopłacalna (tzw. szkoda całkowita).

Pogląd taki, jako odpowiadający zasadzie pełnego odszkodowania, podziela w całości sąd rozpoznający niniejszą sprawę.

Powód wykazał fakt poniesienia kosztów najmu pojazdu zastępczego oraz udowodnił celowość i racjonalność tych wydatków w aspekcie ekonomicznym. W okolicznościach przedstawionych przez niego i nie kwestionowanych przez pozwanego celowość wydatków na najem pojazdu nie może budzić wątpliwości. Powód potrzebował samochodu w związku z leczeniem, którego nie mógł realizować w miejscu zamieszkania. Okoliczność ta wynika z przedłożonych zaświadczeń lekarskich i faktur dotyczących kosztów leczenia, pochodzących z placówek znajdujących się w różnych miastach województwa (...). Przed wypadkiem miał samochód i wiele jego czynności życiowych związanych było z korzystaniem z pojazdu mechanicznego. Brak uzasadnienia do odmiennej oceny jego potrzeb w okresie po wypadku. Powód przez pewien czas korzystał ze zwolnienia lekarskiego, ale w tym okresie także potrzebował auta i faktycznie z niego korzystał. Fakt używania samochodu zastępczego udowodnił zeznaniami, których wiarygodności nie podważono, poza tym są one zgodne z zasadami doświadczenia życiowego. Powód udowodnił także, że nie dysponował innym pojazdem a samochód był mu potrzebny.

Dopiero z chwilą kupna innego samochodu za pożyczone od brata pieniądze odpadła konieczność najmu pojazdu zastępczego. Było to na miesiąc przed wypłatą odszkodowania przez pozwanego.

Za logicznie wyjaśnioną należy uznać okoliczność wskazania w umowie terminu jej zakończenia. Data ta została ustalona nie w chwili zawarcia umowy a dopiero w chwili, gdy powód dysponował środkami na zakup innego pojazdu. W tym dniu uległa rozwiązaniu umowa najmu pojazdu zastępczego.

Powyższe okoliczności przemawiały za uznaniem roszczenia powoda za zasadne i skutkowały zasądzeniem całej żądanej kwoty.

Odsetki zgodnie z art. 481§ 1 i 2 k.c. i art. 482 § 1 k.c. należą się powodowi od dnia następnego po odmowie zapłaty przez pozwanego, która miała miejsce w dniu 29 września 2014 r.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. obciążając pozwanego kosztami w pełnym zakresie zgodnie z wynikiem procesu.